

Sygn. akt II CSK 515/16

POSTANOWIENIE

Dnia 3 lutego 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Frąckowiak

w sprawie z powództwa E. G.
przeciwko S. P.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 3 lutego 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 9 grudnia 2015 r., sygn. akt I ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 5400 (pięć tysięcy
czterysta) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Pozwana S. P. we wniesionej skardze kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 9 grudnia 2015 r. wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania oparła na przesłance wskazanej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 4 k.p.c. Szczegółowa analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie pozwala na stwierdzenie, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne oraz aby skarga była oczywiście uzasadniona. Istotne zagadnienie prawne nie może sprowadzać się do sformułowania pytań pod adresem Sądu Najwyższego, lecz wymaga przeprowadzenia pogłębionego wyводу prawnego ze wskazaniem istotności problemu nie tylko dla rozstrzygnięcia rozpoznawanej sprawy, ale mającego znaczenie dla rozumienia określonej regulacji prawnej. Jeżeli rozstrzygnięcie sprawy wymaga zajęcia stanowiska przez Sąd Najwyższy, to jednocześnie nie można twierdzić, że wyrok obarczony jest wadą, którą można dostrzec bez prowadzenia skomplikowanych analiz prawniczych, czyli że skarga jest oczywiście uzasadniona. W skardze kasacyjnej nie można zarzucać naruszenia ustaleń faktycznych ani oceny dowodów dokonanych przez Sąd Apelacyjny (art. 398³ § 3 k.p.c.). Skarga została złożona od wyroku, a nie jak twierdzi konsekwentnie, lecz błędnie skarżąca, od postanowienia Sądu Apelacyjnego. Wskazać należy, że nie

zachodzi również nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę - w granicach zaskarżenia - z urzędu (art. 398¹³ § 1 k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

Na wniosek Powódki zawarty w odpowiedzi na skargę kasacyjną Sąd Najwyższy orzekł o kosztach postępowania kasacyjnego na podstawie art. 98 § 1 i 3, art. 108 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

jw

l.n